

מבית

שבועון קבוצת יבנה

ז' באדר תשפ"א - (19.2.21)

קבוצת יבנה לארח את
המוטציה הנדסית

מסיבת פורים תשפ"א
יום חמישי 25/2 אור ל-יד' באדר

בתוכנית:
21:00-22:00 בל נייד בשכונות
22:00-23:00 שידור בלייב לבתי
(תחרות תחפושות בהצלחה לאולפן, לשלוח אינטראקטיביות)

*בבריאנות טובה
ו. תרבות וכוונת פורים*

פרשת תרומה – שבת זכור

כניסת השבת 17:08 צאת השבת – 18:09

1444

פרויקט הבנייה – אבן דרך מס' 1 / שמשון גוטליב **נקודה למחשבה**

העיסוק בפרטי הבנייה מזכיר הכנות לבניית משהו הנשגב מבינתנו, משימות להן נדרשת תשומת לב גדולה. עם ישראל נמצא במסע הישרדות קשה במדבר, וסובל מבעיות קשב וריכוז, ואיך יש לו בכלל ראש למבצע כל כך מורכב? ומאיפה יביא עכשיו זָהָב? וְקֶסֶף? וְנֶחֱשֶׁת? וְתַכְלֶת? וְאֶרְגָּמָן? אֲבָגִי-שֶׁהֵם וְאֲבָגִי מְלֵאִים? מה רוצים ממנו? תן כבר להגיע לנחלת אבות.

בעיסוק בעץ ובאבן ובהשקעת הנפש בפיתוחי הזהב ובמשקופים, טמונה סכנה גדולה של אובדן דרך. סכנה זו מתממשת כאשר ההכנות הופכות להיות הדבר עצמו והחומר מבטל ומניס את הרוח.

בניית היכל לבורא עולם הינה הזדמנות מופלאה, אולם "שימוש לא זהיר" בהזדמנות זו יכול לרוקן מן התהליך והתוצר את הנשמה, המהווה את הטעם וההצדקה לקיומו. בהקשר זה מוכרים מקרים, לא מועטים, של מתח שצף ועולה במהלך בנייה או שיפוץ של בית מגורים, מתח המאיים לבלוע את הבית על יושביו. מתוך ההבנה שערכו של בית רב מסכום אבניו, ראוי לגשת אל תחום הבנייה והפיתוח בחרדת קודש. "הנה הכלי והחומר" אומר שלמה המלך בעת פתיחת שערי ההיכל, "עשיתי את שלי. עכשיו, צאו והפכו את קירות הבטון לבית, למשכן, ולמקדש". כפי שנאמר: **"וְהִבִּיאֹתֶיכם אֶל הַר קְדְשִׁי וְשִׁמְחֵתֶיכם בְּבֵית**

תַּפְלֵתִי" (ישעיה נ"ו ז)

בפתח הפרשה, אלוקים בכבודו ובעצמו ממנה את משה לתפקיד ראש מינהלת בניית המקדש: **"וַיִּדְבַר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ... וַעֲשׂוּ לִי, מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי, בְּתוֹכְכֶם"**.

משה מקבל תוכנית מפורטת לפרטי פרטים כיצד לבנות את הבית הקדוש. ראשית עולה שאלת המימון, וכאן נעשה לראשונה שימוש בשיטת מימון-המונים ברשת החברתית: **"כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבָוֹ",** ובאותם ימים - מפה לאוזן. ולאחר מכן משה מקבל את התוכנית האדריכלית.

ובעצם, למה מי שכל העולם כבודו צריך בית? בניית בית לאל הינה פעולה מוכרת משחר ההיסטוריה. משמעותה קשורה בצורך של האדם לחיבור בין החומר לבין הרוח, בין עולמות תחתונים לעולמות עליונים.

"ועשו לי מקדש", ואומר אלוקים למשה: נתתי הוראות מדויקות, אל תחסירו דבר. כמו שאומרים אצלנו מאז: "אלוקים נמצא בפרטים הקטנים". לצד זאת, דעו כי בית זה אמנם יהיה לי למשכן, אך חשוב מכך, מבקש אני כי תפנו עבורי מחשבה ומקום **דווקא בְּתוֹכְכֶם**. אלוקים מדייק זאת באומרו בהמשך לקבלן המבצע, שלמה המלך: **"הֲבֵית הַזֶּה אֲשֶׁר-אַתָּה בִּנֵיתָ ... וְשִׁכְנָתִי, בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** ... (מלכים א' ו' י"ב). אמנם יש לי בית אבל מקומי הוא קודם כל בתוך הקהילה, בתוך עמי אני יושב.

הגיליון זהה יוצא ביום שחל בו ז' באדר, ומוקדש בחלקו לנושא זה. הגיליון הבא יהיה 'גיליון פורים'. תמונת השער: הרקע לכרזת פורים. פרטי האירוע המקוון בעמ' 10 בגיליון. עיצוב התמונה: דנה ברוכי.

”ואני תפילתי לך ...”

שבת פרשת תרומה, שבת זכור, ז' באדר

17:08 - הדלקת נרות

תפילת מנחה - כרבע שעה לאחר הדלקת הנרות

מיקום התפילות ולוח הזמנים - בתיאום ישיר עם אחראי המניינים!

נציגי הגבאים וצח"י נפגשו והחלו
בתכנון **לפורים**. מיקומי המניינים
וקריאות המגילה ייקבעו בהתאם
למוזג האוויר ולמגבלות התלויות
בקורונה.

פרסום ישלח באמצע השבוע הבעל"ט.
השבת תתקיים קריאה נוספת של
פרשת זכור בבית הכנסת,
בשעה 13:00.

אספת חברים בזום בשעה 21.00

צפוני - נחמיה רפל
מערבי - רון ברטוב
מרכזי - עידו עפרוני
מזרחי - צביקי טסלר
צעירים - אחיעד מובשוביץ

יציאת השבת: 18:09

שבת שלום !

מנל טוב!!

- * לשירה וחגי שידלובי, להולדת הבת.
- * לאברהם ולתרצה שטיין, לבר המצווה של הנכד אחיה, בן צורית ויונתן יהודה.
- * לחוה לנג, בהגיע איל אברהם, בן ציפי ואסף שלם למצוות.
- * לגדליה (דהו) מלר, להולדת הנין הבכור, נכד לעמוס ושלומית.
- * לחנה שבט, להולדת הנינה נטע-חיה, בת לתחיה ואוריה, נכדה לארי וצביה.

רק בשמחות

- * שבת בר המצווה של אסף-מיכאל באוסי תתקיים אי"ה בשבת פרשת תצוה, י"ד-ט"ו באדר (פורים).
- * שבת בר המצווה של חסד זלקינד תתקיים אי"ה בשבת פרשת כי-תישא, כ"ב באדר (6.3).

(תזכורת: לבעלי השמחות עדיפות בקבלת דירות האירוח)

הבלשים בעקבות המצבות / עם אליקים איטלי

לרגל ז' באדר, יום פטירת משה רבינו, שנקבע כיום החברא קדישא

הידעתם שבבית העלמין שלנו קבורים אנשים שלא ידוע מי הם? **אליקים איטלי**, הנמנה כבר 40 שנה על צוות החברא קדישא, וכיום הוא היו"ר שלה, פתר בשבועיים האחרונים שתי תעלומות, וגילה פיסת היסטוריה מרתקת.

שאלתי: 'ומה הביא אותך לפקוד את הקבר דווקא עכשיו?' וכאן דורית פרשה לפניי סיפור משפחתי מיוחד במינו:

"נחמיה בן נחמיה השתייך לקבוצה של 10 משפחות מקוצ'ין שיועדו לבני דרום. טרם עלייתו שלח את ארבעת ילדיו לארץ: שתי הבנות הגדולות, **בת-ציון ושרה-טובה**, והבן השלישי, **ניסים**, עלו ראשונים עם הקבוצה לבני דרום, והבן הצעיר, **עזרא**, (אבא שלי) עלה אחריהם ב-1951 במסגרת 'עליית הנוער'. בעוד חבריו לקבוצה כבר עלו לארץ, נאלץ נחמיה להתעכב בבומביי בשל מחלת אמו. לאחר שנתיים, ב-1953, החליט לעשות מעשה, ויצא לדרכו ארצה עם

אליקים: "בעקבות הקורונה התפנית לטיפול בבית העלמין. פה צביעה, שם הוספת חפירות של קברי מכפלה, לא מעט שיפוץ מצבות, תחזוקה שוטפת. בקיצור, אני נוכח באופן תדיר במקום".

תעלומה 1 - מי הוא נחמיה בן נחמיה?

"לפני כשבועיים, למחרת פטירתו של יחזקאל ז"ל, אביו של אבי ששון, באתי כהרגלי לסדר את בית העלמין, והבחנתי באישה כבת 45, עומדת בשורה הראשונה, בקבר השני מימין, ליד מצבה שעליה מתנוסס השם "נחמיה בן נחמיה". לא ידעתי על האיש דבר, מלבד העובדה שהיא תושב בני דרום (ראו מסגרת בעמוד הבא). לפני שלוש שנים שיפצנו את המצבה שלו והתקינו עליה לוח שיש, אך בהיעדר מידע לא יכולנו לשתף את המשפחה במצווה, וגם לא לבשר להם על השיפוץ.

ניגשתי אל האישה ואמרתי לה: "כל הכבוד" ושאלתי את מי היא באה לבקר, והיא סיפרה: 'אני הנכדה של נחמיה בן נחמיה ושמי **דורית נחמיה שקרצי**. לפני שלוש שנים התחלתי לפקוד את קברו של סבי ביום האזכרה שלו, כי בשבט. יש לי בן דוד שעולה לקבר בערב יום כיפור, כמנהג של בני קהילת קוצ'ין, לבקש סליחה מהנפטרים, וגם בני הדודים שלי פוקדים את הקבר לעיתים'.

סיפורים לבני קהילת קוצ'ין ושלחתי את הסיפור, וכך התחברתי לעמותת 'הנגיעה הקוצ'ינית בישראל'. זה היה השלב שבו נוצר החיבור העמוק שלי לשורשים, ולכן היה חשוב לי כל כך להגיע ולפקוד את הקבר של סבי. סבא נחמיה היה חזן, איש חכם, בקיא בהלכות ובטעמי המקרא, איש צנוע מאוד, שדאג לילדיו".

דורית סיימה את סיפורה, ואני ערכת תחקיר נוסף בבני דרום. ציפי שולץ, הארכיונאית, מצאה תיעוד על בואו של נחמיה לבני דרום. מוסא שאול (בן ה-90) זכר היטב את הקבוצה הקוצ'ינית וידע לספר גם כי שני זוגות מחברי הקבוצה התחתנו בבני דרום: בת-ציון ושרה-טובה, (בנותיו של נחמיה), וילדיהן הראשונים נולדו שם. מהקבוצה הקוצ'ינית לא נשאר בבני דרום אף אחד.

תעלומה 2 - מי הוא אליהו ראובן בן חיים ש"נפל למען הדגל"?

לאחר המפגש עם דורית נכנסתי לשכני, משפחת ספראי, סיפרתי את הסיפור ואמרתי שיש עוד קבר שמסקרן אותי, אבל אין לי קצה חוט לאדם ולסיפור שמסתתר מאחוריו. על המצבה של אותו קבר כתוב משפט חידתי "אליהו ראובן בן-חיים ... נפל למען הדגל". הדבר היחיד שאני יודע (ממייק נעמן) הוא, שהבחור היה מניר גלים. בעבר ניסינו להיעזר בניר גלים לשיפוץ המצבה, שעלותו גבוהה (בגלל מצבה הפיזי ואריכות הכיתוב שעליה), אבל גם להם לא היה מושג במי מדובר, והם דחו את הבקשה. 'מעולם לא ראיתי מישהו פוקד את הקבר' אמרתי לדינה. רצה הגורל

נחמיה בן נחמיה
ואשתו אסתר,
בקוצ'ין

אסתר ואמו רחל. לרוע מזלם, במהלך הטיסה חשה אמו ברע, ובגלל שחששו שיש לה שחפת, עצר המטוס בקפריסין ונחמיה ירד איתה כדי להביאה לטיפול דחוף בבית החולים. לצערם, היא השיבה נשמתה לבורא תוך זמן קצר. לנחמיה לא היתה ברירה אלא לקבור אותה בקפריסין, בבית הקברות היהודי שנמצא היום בצד הטורקי. הוא ישב עליה שבעה בחנות של סוחר יהודי, ולאחר ימי האבל המשיך בדרכו אל אשתו, ילדיו וחבריו בבני דרום. כעבור שמונה חודשים, ב-1954, סבא נפטר מצער, על שאמו, סבתא-רבה שלי, נפטרה בדרך לארץ, ולא זכתה להגיע לארץ עליה חלמו בני הקהילה בקוצ'ין מזה 2,000 שנה.

בהמשך, עזבה סבתי את בני דרום למושב פתחיה ואחר כך, ליסוד המעלה שבצפון. סיפורו של סבא נגע לליבי מאוד. עבדתי שנים רבות בתקשורת כתחקירנית ותסריטאית, ואני עוסקת היום בכתיבת סיפורי חיים, וכאשר נסעתי לסדנת כתיבה בקפריסין, כתבתי סיפור קצר בשם "43 דקות", שזה זמן הטיסה בין קפריסין לישראל. לפני כשלוש שנים התפרסמה בפייסבוק מודעה על תחרות

לפקוד את הקבר'. 'זה סיפור מעניין המשיכה פנינה, 'הוא הניף את הדגל בנר גלים בערב יום העצמאות ב-1952, נפל מהתורן ומת'. בינגו! נעמה מיד קישרה את הסיפור עם מה ששמעה ממני אמש, ואמרה: 'הקרוב שאת מחפשת קבור בקבוצת יבנה'. פנינה, השכנה המופתעת, התקשרה אליי מיד, וכך סיפרה: 'אלי (אליהו בן חיים), היה אח של סבתא רבא שלי. הוא אחד מבין שלושה אחים שורדי שואה שבאו לחיות בנר גלים, אך אף אחד מהם לא הקים משפחה, ושלושתם כבר אינם בין החיים, כך שאיני יודעת עליהם כמעט כלום. לפני חודש נפטרה סבתי, ואז החלטתי שאני רוצה לפקוד את הקבר של אלי"'.

ובשעה ששהיתי בבית ספראי, נעמה, בתם, היתה בבית ושמעה את שיחתנו. כעבור יום, נעמה מתקשרת לדינה, ומספרת: "נפגשתי עם פנינה, שכנתי במודיעין, לשיחת רעים. היא שאלה אותי 'איפה היית?' והשבתי 'אצל הוריי בקבוצת יבנה'. 'זה על יד ניר גלים?' שאלה. ענית: 'כן, למה?' 'כי יש לי איזה קרוב משפחה שהיה בנר גלים לפני הרבה שנים, והוא נפטר, ואני רוצה לבוא לשם

האם העובדה ששני האירועים האלה התרחשו שבועיים קודם לז' באדר היא צירוף מקרים? יד מכוונת מלמעלה? מי כמונו, אנשי החברא קדישא, יודעים שנסתרות דרכי האל.

עיבדה: דינה ספראי

ידעתם ש...?

- * בית העלמין שלנו מכונה בפי העם "גבעת אולגה", על שם גב' **אולגה לצרוס** (אמם של אילזה הרץ ולוטה לצרוס), שנקברה בו ראשונה ב-1946.
- * בחלקה הדרומית ("חלקה א") – קבורים בין היתר גם תושבי **בני דרום**, **ניר גלים** ו**משואות יצחק**, שנקברו כאן עד להקמתם של בתי העלמין ביישוביהם.
- * **דב מוזס** ז"ל (אבא של יהודה מרוז), היה היו"ר המיתולוגי של החברא קדישא במשך שנים רבות, המשיך בתפקיד זה לאורך זמן רב **מרדכי לוי** ז"ל, ולפני 15 שנה הוא מינה לתפקיד את **אליקים איטלי**. לצידו של אליקים מכהן כנשיא החברא קדישא **מיכאל נעמן**, המבוגר שבחבורה.
- * כ-25 חברים וחברות נושאים בעול מצווה זו.

ביקור הקורונה במשפחתנו / לינוי עדיקה

והעזרה שקיבלנו, ואנו מודים לכולם על כך מקרב לב.

בשבוע שעבר קיבלנו אישור החלמה, המעיד על כך שאנחנו לא מדבקים, אך חלק מהתסמינים עדיין איתנו, ואנו תקווה שלא נצטרך להתמודד איתם תקופה ארוכה.

לסיכום: יש אנשים החולים בקורונה עם תסמינים קלים בלבד, יש אנשים, כמונו, שחוו תסמינים קשים יותר, ויש אף אנשים עם תסמינים קשים מאוד שמגיעים לבתי החולים.

אף אחד לא באמת יכול לדעת איך הגוף שלו יקבל את המחלה.

למי שעוד מתלבט לגבי החיסון, אל תתלבטו! במשפחתנו המורחבת, מי שהתחסן ונדבק, חווה תסמינים קלים ביותר, ויש כאלו שלא נדבקו כלל. אין ספק שהחיסון עוזר/ מגן!
רוצו להתחסן! אנחנו, לצערנו, לא הספקנו! בריאות לכולם.

הקורונה עליה אנו שומעים כבר שנה, החליטה לעשות גיחה גם אלינו. בביקורה, לא הספיק לה להדביק אחד או שניים מבני משפחתנו אלא – אם כבר אז כבר – את כל המשפחה.

הביקור שלה אצלנו לא היה נעים, בלשון המעטה. לכולנו היו תסמינים כלשהם, אך בבוגרים שבינינו היא היכתה קשה יותר. לא נתאר לכם את כל התסמינים על מנת לא להלאות אתכם, (מי שרוצה לדעת, מוזמן לשאול), אך כן נאמר שהיינו מרותקים כ-10 ימים למיטה, עם יכולת תיפקוד מינימלית ולא, זה ממש לא דומה לשפעת.

לשמחתנו, חברים רבים וטובים בקיבוץ דאגו לנו ועזרו לנו בכל מה שיכלו: התקשרו, התעניינו, שלחו הודעות, דאגו, חיזקו, עודדו, עזרו בכל הדברים הטכניים, הכינו לנו מטעמים, דאגו ליצירות ומשחקים שיעסיקו את הקטנים, טיילו עם הכלבה ועוד ועוד... נפעמנו והתרגשנו מאוד מכמות הדאגה

מחצית הפקד

קופת הצדקה של מחצית השקל תוצב בלובי חדר האוכל החל מיום רביעי בערב, תענית אסתר עד יום שישי בצהרים. תודה מראש וחג שמח

מבלנקי, גבאי מחצית השקל

מחסן התחפושות

מחסן התחפושות יפתח את שעריו במוצאי שבת ח' באדר, 20/2 עבור מבוגרים ונוער בין השעות 19:30-21:30. מוזמנים בשמחה ליאורה ואושר

עבודת נוער / ראיון עם מיכל שליסלברג

מחנכים בלימונים לא ייפגעו, ומהצד השני הנוער ירוויח דברים שחשובים לו".

תוכלי לפרט?

"כן, כבר כמה שנים שעסקו בנושא של העבודות הצדדיות שנוער עובד בהן ומרוויח לכיסו, והיה צוות בדיקה שראה מה קורה במקומות אחרים ומה המצב אצלנו. אחת המסקנות המרכזיות של הצוות היתה שבפועל, החבר'ה שלנו נחשבים לפעמים "העניים" של בית הספר מבחינת דמי הכיס והרכב הצמוד. ובתחושה שלהם לפחות, הם החליטו לעשות מעשה ולא לשבת בחיבוק ידיים, ושמישהו אחר (הורים או הקיבוץ) ייתן להם עוד כסף. יש נקודה מורכבת, שלא לומר בעייתית, בהתנהלות הזאת, אולם מהצד השני חשוב מאוד להבין למה חלק לא מבוטל מהנוער שלנו בחר בכך. בנוהל החדש, האחריות שלהם היא לסיים את החובות, והתנהלותם סביב נושא העבודה תעבור לאחריותם, וכן יתחילו להשתרש אצלם הרגלים של התנהלות כלכלית, משכורת, שעות, וכו'. אני בוחרת להסתכל על זה בחיוב, וטוב למנף את העובדה שהם מוכנים לעבוד ולהתאמץ כדי לשפר את המצב.

לגבי ערכי השותפות: כמדריכה של הנוער, המסר שהדגשנו לנוער זה שאנחנו כמו משפחה, חיים מאותו משק בית ואוכלים את האוכל שהצלחנו להביא יחד לשולחן, ולכן עלינו להשתתף ולשאת בנטל. אנחנו מקבלים המון וגם נותנים בהתאם. ולכן, עבודה ביבנה אינה רשות אלא חלק מחובותינו לבית. לכן, בנוהל החדש נשארה אותה חובה בסיסית, אותה אנו דורשים מהנוער כדי שיהיה שותף, אבל נפתחה הזדמנות גם להרוויח כסף

היי מיכל, בתור מדריכה לימונים ותיקה, ואולי האדם עם החיבור הכי מדויק לשטח, נשמח לשמוע מה דעתך על עבודת הנוער.

"אפתח ואומר שיש לנו נוער נפלא ואיכותי שבאמת אין כמוהו בעולם! לנוער המקסים שלנו יש מגוון של יכולות מעוררות השראה: ניהול והפקה עצמית, חריצות, התמדה ומסירות. אני פותחת במילים אלו מפני שלפעמים צר לי שבענפים, היכולות שלהם לא הגיעו לידי ביטוי, ועקב המצב שנוצר עם השנים והשחיקה של עבודת הנוער, אולי אפילו ויתרו עליהם מראש".

על איזה "מצב" את מדברת?

"חוסר מוטיבציה של העסקת נוער, משני הצדדים, הנוער והענפים: התחושה שבני הנוער לא מהווים עובדים חיוניים לענפים. עצם זה שלעיתים חלק מהענפים לא בונים על בני הנוער כגורם משמעותי בתכנון העבודה והמשימות, ומבחינתם "אם יגיעו – יגיעו, נמצא להם כבר מה לעשות, נאלתר להם משימות". למעשה מתייחסים לנוער כתוסף מיותר. המצב הזה מחלחל אל בני הנוער - מייצר מסר שהם לא נחוצים ומוריד את הרצון שלהם לבוא ולתת כתף. היו גם מקרים של הברזה מהעבודה בקיבוץ, בגלל עבודה בחוץ, עם שכר... חשוב לי להגיד שאני לא מתעסקת בשאלה איך הגענו למצב הזה ובטח שלא מחפשת אשמים, אבל חשוב לשקף את הסיטואציה כמות שהיא".

אם אנסה לתרגם את הדברים שצינת, מה תהיה דעתך לגבי הנוהל החדש?

"אני בעד הנוהל החדש. אני חושבת שערכי העבודה והשותפות הקיבוצית שלאורם אנחנו

מראש. הנוהל המוצע מעביר לנער ולמשפחתו את הכלים לבחון איך ירצו לפעול. זהו שיעור חשוב וריאלי לשותפות בקיבוץ, בלי הקושי להתמודד עם גזירה שהם לא יכלו לעמוד בה".
ראיין: ניר יעקבי

למי שמעוניין, בצורה כשרה ולא מתחת לשולחן. מצב זה גם ייתן לנוער מוטיבציה לסיים חובותיו כדי להצליח להרוויח, גם יעביר את האחריות אליהם ולהוריהם כדי לסיים החובות, אחרת יש השלכות שהן ידועות

לא מוותרים על חינוך לעבודה! / ועדת החינוך

(לקראת אספת חברים בנושא תקנון עבודת נוער)

נוער היא ערך חשוב כשלעצמו, בין אם בהתנדבות ובין אם בשכר.

כפי שהסברנו בערב השיח הקהילתי שקיימנו לפני שלושה חודשים, הנוהל שאנחנו מציעים נותן משקל רב לחיזוק עבודת הנוער אצלנו, בבית. אין שינוי בשעות עבודת החובה ("בהתנדבות") שהיו נהוגות עד כה. השינוי הוא בכך שתהיה אפשרות, שמי שסיים את שעות החובה, יוכל להמשיך במסלול "עבודה בשכר". בכך אנחנו רוצים להשיג שתי מטרות: האחת - תימרוץ לסיים את שעות החובה. השנייה - אם כבר קיימת תופעת עבודה בשכר, אז לפחות ננסה למשוך את הנוער, שיעבוד אצלנו בבית. בכך גם נרוויח הידוק הקשר קיבוץ-נוער, וגם נאפשר להם מקום עבודה יותר שמור ובטוח.

לסיכום, ועדת החינוך בחרה לא לעצום עיניים, ולנסות לתת מענה ערכי-חינוכי-קהילתי שונה ואמיץ. יש שיראו בנוהל התנגשות ערכים שיוביל לקריסת ערך השיתופיות. אנחנו, בוועדת החינוך, חושבים שהנוהל מייצג שילוב של ערכים, הוא מציאותי ובר-הכלה.

ועדת החינוך: איתי בנדב, דליה הקשר, מור וולף, יוסי צנחני, נעמי ליבר (מנהלת הגיל הרך), דני הרץ (מרכז החינוך במיל), אסף בית אריה (מנהל החינוך), גלי כוכבא (יו"ר).

אחד האתגרים שוועדת החינוך לקחה על עצמה היה להתייחס ולברר מציאות יחסית חדשה (10-15 שנה) בקיבוצנו, שבה נערים ונערות, בעיקר בגיל תיכון, עובדים ומרוויחים כסף לכיסם האישי. זו "תופעה" שכבר אינה בשוליים, וכבר לא "מתחת לשולחן" כמו פעם.

התהליך בוועדה התחיל מבירור עומק של ערך החינוך לעבודה ובדיקה של מצב עבודת הנוער כיום (האם הנוער מחויב? האם הוא תורם?) כמו כן, שאלנו את עצמנו ואת הנוער מה המוטיבציה לעבוד ולהרוויח כסף אישי, ולמעשה לבעוט בערך השיתופיות שחרטנו על דגלנו. בשיחה עם הנוער שמענו על מוטיבציה ורצון לעבוד ולהרוויח כסף בעצמי, על אחריות ומחויבות, על ערך עצמי, על החברים בבית הספר שעובדים ומרוויחים, על רצון לתרום לקיבוץ ולהתנדב ועוד.

עבודת ילדים ונוער היא חלק חשוב מכישורי חיים שחובתנו, כקהילה, להקנות לילדינו. בנוסף, עבודה (והתנדבות) במקום בו חיים הילדים, בונה את הזיקה של הילדים למקום, מגבירה את תחושת השייכות, תורמת לקשר הבין-דורי, מגבירה את האכפתיות שלהם לאנשים ולרכוש, ומהווה גורם משמעותי בעיצוב אישיותו של הנער. בעינינו, עבודת

ק. הילה

הטכני. את הקונסטרוקציה של תא הטלפון והביג-בן - אמנון בנה. אני מעצבת ושולחת לדפוס את תמונות האווירה, ובסוף אנשי הצוות ומשפחותיהם מקימים את המיצג ביחד. "דנה, גלי רק לנו מי החייל במשמר המלכה?" דנה: "אלי מוזס". במה זכה דווקא הוא? "כי ידו בכל. הבדיחה אומרת שיש יותר מאלי מוזס אחד. לפני רבע שעה הוא היה בגד"ש, אחר כך במג"ב, ואחר כך מנקה שבילים. כל מקום שצריך עזרה ועשייה - הוא שם!"

ולנו לא נותר לנו אלא לקוות שגם בשנה הבאה הצוות לא יעמוד בדיבורו, ולמרות הכל ואף-על-פי-כן ימשיך במסורת הברוכה!

"המוטציה הבריטית" - התבשרנו על נושא פורים השנה. מוטציה? דווקא נראה שהצוות פועל לפי קוד גנטי קבוע, וגם השנה מפתיע אותנו במיצג מושקע ברמות-על. "דנה, אבל אמרתם בשנה שעברה שזו השנה האחרונה?" שאלנו את **דנה ברוכי**, הימנועי שמאחורי המיצג. דנה: "אכן. אנחנו צוות שעובד כבר כמה שנים ביחד, וטוב לנו מאוד. בכל פעם אנחנו מודיעים שזו השנה האחרונה, ולא עומדים בזה ... סוחפים אחד את השני. ישבנו יחד, זרקנו רעיונות, והתחלקנו לתפקידים לפי מיטב המסורת של הצוות: **שרית פישביין**, **ניר יעקבי ורעיה זלקינד** - על התוכן, **ואמנון כץ** ואני - על הצד

מסיבת פורים

תתקיים ביום חמישי 25/2 אור ל-יד' באדר

בתוכנית:

21:00-22:00 בר נייד יסתובב בשכונות

22:00-23:00 שידור חי אל הבתים

(דבר רב הקבוצה, סרטונים, תחרות תחפושות)

בהזמנה לאולפן, משימות אינטראקטיביות)

בבריאות טובה, ו. תרבות וצוות פורים

Mr. Mozes

שבוע אחרי שחדר האוכל הפך ליום אחד לאתר בנייה, כמיטב **מסורת ההפיכות של כיתה י"ב בר"ח אדר**, פנינו לעדי צנחני ואורי סולטניק, תלמידות כיתה י"ב, כדי לשמוע קצת פרטים:

"השנה, בגלל הקורונה, אנחנו כמעט ולא נמצאים בבית הספר, ובעיקר לומדים מהבית. זה הוביל להתלבטות האם בכלל לבצע את ההפיכה המסורתית, ובסוף, באופן די ספונטני החלטנו, החבריה מהקיבוץ, ללכת על זה. רצינו להחזיר קצת את האווירה הכיפית ולשמח את האנשים גם עכשיו, למרות שחדר האוכל פחות פעיל. די מהר הבנו בינינו שהנושא של הבנייה הוא הכי רלוונטי, והרעיונות זרמו. היינו 10, רק הכיתה מהקיבוץ, ועבדנו על זה בערך 10 שעות. קיבלנו תגובות ממש מפרגנות וזה היה לנו חשוב שהמטרה הצליחה ושימחנו את חברי הקיבוץ. בתוך כל הדברים שפספסנו בשנה האחרונה מבחינת החוויות כתלמידים בתיכון, אנחנו שמחים שיצא לנו לפחות לא להפסיד לגמרי את החוויה של ר"ח אדר, גם אם היא היתה מצומצמת יותר".

אותנו - שימחתם! תודה!

טליה הישראל גולדנברג

"מתן אדם ירחיב לו"

לפני שבוע נאספו במבצע אפייה קהילתי עוגות ועוגיות ביתיות "לחסדי עירית".

החברים התבקשו להניח את העוגות עד יום רביעי בצהריים ליד אולם האירועים, העוגות נשלחו לדרך עם פתק איחולי חודש טוב, שמחה ובריאות. המתנדבים המסורים שלנו בחסדי עירית לקחו אותם למתחם האריזה בגבעת וושינגטון, ומשם נשלחו בארגזי המזון למשפחות הנזקקות.

מעל 100 עוגות נאספו במבצע!

אשרינו שזכינו לעשות טוב ולהרחיב לבבות. רוויה גורליק

חנות בצרכ פורים

ביום חמישי - ערב פורים,

החנות תהיה פתוחה

עד השעה 16:30

סיון לנג

הודעות

✓ **חדר הסטודנטים** בבית הקשת סבל מהזנחה ומשימוש בלתי מבוקר.

מעתה, החדר יהיה נעול ויעמוד לשימוש סטודנטים הלומדים מטעם ועדת ההשתלמויות בלבד.

סטודנטים שמעוניינים להכנס לחדר מוזמנים לפנות לשרה אריאל. בתודה, **שרה אריאל**

✓ **חבילות לחו"ל** - לכל שולחי החבילות לחו"ל, כולל החזרות, יש צורך למלא הצהרת מכס לכל דבר

אז מי שמבקש לשלוח דואר לחו"ל, מתבקש לעבור בדואר (אפשר גם להתקשר ולבקש שישומו בת.ד.)

ולקבל טופס למילוי. בלעדיו, דואר ישראל לא יקבל את החבילה

תודה רבה, **רחלה ותוצה - צוות הדואר**

הרהורים בעקבות דו"ח ועדת הקליטה / דני הרץ

קראתי את הכתבה של טובה פניני: "סיום קדנציה של ועדת הקליטה" ויצאתי מעודד מנתוני הקליטה מבחינה מספרית, אבל יש נושא שקצת מטריד אותי, וזה, כמה מבני יבנה הם בין הנקלטים, או אפילו כמה מהם חושבים על קליטה ביבנה? כשאני מסתכל על המסלול שעובר בן יבנה מרגע הגיעו לכאן (לידה) ועד שהוא עשוי לקבל החלטה היכן הוא בוחר את מקום מגוריו, אני רואה תמונה כזאת:

בגיל הרך, ילדי יבנה גדלים ומתחנכים בסביבה הכפרית / קיבוצית שלנו. נעשים שם דברים מאד יפים, החל מהגיל הרך, דרך כיתות א'-ו', חברת הנעורים. יש מה לשפר, אך הסך הכל, לגדול בחברה מתגבשת, עם מדריכים שמשקיעים הרבה בהפעלה, בתכנים, באמת נעשית שם עבודה יפה, חוויה לכל החיים.

גם בלימונים (תיכון) נעשית עבודה יפה ע"י המדריכים, אבל קורה שם משהו. הנערים המתבגרים פוגשים חברים מהסביבה, מושבים, ישובים כאלה ואחרים. הם קולטים שם שפה אחרת ממה שהכירו עד היום ולומדים שאפשר ללכת לעבוד בחוץ ולהרוויח כסף. הם נחשפים לצורות בילוי שונות, ולא ארחיב.

אחר כך יש י"ג, צבא, שנת בית ואז יוצאים לעצמאות כלכלית, לומדים איך להתמודד עם העולם שמחוץ לקיבוץ. הם מודדים את עצמם ומתאימים דרישות בהתאם לרצונותיהם ויכולותיהם. בגיל 30 הם צריכים להחליט. לפי הנתונים אנחנו רואים שמצבנו לא ממש טוב. נכון, אנחנו מחנכים לבחירה חופשית וזו הבחירה שלהם. חלק בוחרים לפי השקפת עולמם הדתית, או לפי השקפת עולמם החברתית, ומן הסתם יש גם שיקולים נוספים.

אולי יש גם אי התאמה (דיסוננס) בין העולם של היום, דור ה-X, Y, Z, לבין מה שהקיבוץ משדר. אנחנו מחנכים ומשדרים להם "לכוון גבוה", להגיע להישגים, מקצוע וכו', ומה יש לנו להציע בתחום התעסוקה? רוב ענפי המשק הם בתחום של טכנולוגיה נמוכה (low-tech). ואז המשיכה לעבוד ברפת, גד"ש, מדגרה, ש"י – היא ממש לא מאתגרת. התוצאה, ענפי המשק שלנו, מהם אנו מתפרנסים, מתרוקנים מחברים ומתמלאים בשכירים. הנוער, תלמידי ח"י"ב שרוצים לעבוד בחקלאות, את מי הם פוגשים שם? מי המודל לחיקוי? אל מי הם מתחברים? מי קולט אותם ויוצר איתם קשר חברתי? ואם תשאלו: "אז מה אתה מציע?" אומר: יש לי כמה רעיונות יצירתיים, ואם נפתח את הנושא לחשיבה משותפת, יעלו נוספים. אבל עולות בי גם מחשבות נוספות. אולי בגיל החינוך אפשר להשקיע יותר בתחום הרוחני, הערכי של צורת החיים שלנו. מה המשמעות של חיים בקיבוץ, ערבות הדדית, מפעלי חסד, "אני לא רק עושה למען עצמי". מי היו האנשים שהקימו את הקיבוץ הזה, מה היתה משנתם האידאולוגית? מה הם רצו לחדש? האם זה עדיין רלוונטי?

הייתי מזמין את הנוער ואומר להם: "בואו, נחשוב ביחד איזה קיבוץ אנחנו רוצים להיות, מה כדאי לשנות, לשפר, לשמר? אולי ליזום מקורות פרנסה חדשים? בואו להיות שותפים".

מעבר לכך יש נושא שכולם חשים בו, אבל לא מדברים עליו. כולנו מבינים שאנחנו נמצאים בתהליכי שינוי: משק - קהילה, מדברים על הפרטות כאלה ואחרות. השאלה היא לאן זה מוביל אותנו. באיזה קיבוץ נמצא את עצמנו בעוד כמה שנים? האם ברור לכולנו שזה מה שאנחנו רוצים? ואם לנו זה לא ברור, זוג ששוקל את עתידו ביבנה, כן או לא, על אחת כמה וכמה שזה מקשה על החלטתו. נראה לי שכדאי לפתוח את הנושא לשיחה בינינו, ויפה שעה אחת קודם.

יו"ר ועדת משק – דו"ח סיום תפקיד / אלישע תשבי

שנושא על גבו את עיקר הקיום הכלכלי של החברה שלנו, שמעכשיו קוראים לה "קהילה".

מבנה הניהול והרכב הנהלת המשק (ועדת המשק לשעבר)

המבנה הנוכחי של ניהול ועדת המשק נקבע בתקנון בסוף שנות ה-90 של המאה הקודמת, והיה פרי חילוקי דעות קשים בניהול המשק. כעת, אחרי מעל 20 שנה, יש לבחון את המבנה ולהתאימו למציאות המשתנה שלנו, ובמובנים מסוימים, לצערי, למציאות לא פשוטה ולא תמיד לטובה.

תפקיד היו"ר צריך לדעתי להשתנות ולהפוך ליו"ר של כלל האגף הכלכלי שלנו, הכולל מעורבות ואחריות על התנהלות המשק, ואת הנהלת המשק והצוות הפיננסי. יגידו הקוראים, מה ההבדל בין התפקיד היום לזה המוצע על ידי? ובכן, ההבדל הוא גדול. נכון להיום, כמו שכתבתי, התפקיד מצומצם לניהול ההנהלה הכלכלית, לעומת הצעתי שבה ליו"ר תהיה מעורבות כוללת באחריות להתנהלות של כלל המשק. בעבר, אספת החברים היתה גוף מפקח ומעורב בהחלטות, ונכון להיום האספה נחלשה בשל היקפי הידע וההתמקצעות, וכך יוצא שקשה לאספה ואפילו להנהלה של הקיבוץ להיות מעורים במתרחש, ובקבלת ההחלטות בענפים השונים. צריך להמשיך ולעבד את הרעיון והמבנה לפרטים, אך בכללותו הוא צריך להוביל למסגרת עבודה וניהול שונים, ולשיפור השליטה הכוללת באגף המשקי.

בהנהלת המשק, סיימתי אני את תפקידי, ובמאמר זה אני רוצה להביא את הסיכום שלי לידיעת ציבור החברים ולעורר מחשבה, ואולי דיון.

התחלתי את התפקיד עם היבחרו של עמית חפץ לתפקיד מרכז המשק. עבדנו בשיתוף פעולה לאורך כל התקופה של שנתיים וחצי שכללה ישיבה שבועית, שבה עמית היה נותן דו"ח כללי על מה שמתרחש במשק, בענפים ובמפעלים, ובחרנו במה להתמקד ולקדם, לאחר שניתחנו את התהליכים שמתרחשים, וכן את האירועים המשפיעים על ההתרחשות. כמו כן, הכנו נושאים שיש להביאם לדיון ואישור ועדת המשק, וביחד הפעלנו את ועדת המשק בדיונים, החלטות והוצאת פרוטוקולים מסודרים להתנהלות הדיונים וההחלטות.

עם כניסתי לתפקיד קיבלתי החלטה פנימית שלי שלא להיכנס לחילוקי דעות עם עמית, כדי לתת לו מרחב חופשי לפעילות, ללא רתיעה, בניהול המשק. היה אפשר גם אחרת אך להבנתי, פער הגילים בינינו חייב אותי לנקוט בדרך זאת.

כמובן שלא עלי לשפוט את ההתנהלות בתקופה זו, אלא על חברי הוועדה, מנהלי הענפים וציבור החברים לעשות כן.

מכאן אני רוצה לתהות על מספר נושאים שנמצאים במרחב העבודה של מנהלי המשק וקשורים קשר הדוק לתפקוד המשק שלנו,

ניהול והפעלה של הענפים והמפעלים שלנו

יש לנו משק גדול וברובו חקלאי, כולל מפעל השימורים שעוסק בתוצרת חקלאית שכבר לא רואים בקיבוצים. רוב החקלאות הקיבוצית נמצאת היום במסגרות אזוריות שהמשק הקיבוצי מהווה להן בסיס ייצור, אך מסגרת העבודה שלו ויכולת השיווק והקיום שלו נמצאת בידיהם של המפעלים האיזוריים ולא בקיבוץ הפרטני. הגדרות אלו כוללות את ענפי הלול, גידולי השדה, מטעים, מרכזי מזון, רפתות וכו'. אנחנו בחרנו לשמור על עצמאותנו, והחלטה זו מחייבת אותנו לכוח אדם ניהולי ותיפעולי, שלצד הולך ומתמעט. האחריות והיוזמה הולכת ונשחקת, ומעמידה את המשק שלנו בסכנה של ממש, ואנחנו מסתכלים על המגמה הזו כאילו היתה מזג האוויר, שאין לנו שליטה עליו. ערכתי חשבון כמה חברי קיבוץ עובדים במשק, ששוב, אני מדגיש, הוא מקור לרווחים שלנו מעבר לשכר עבודה, והגעתי למספר מבהיל. לדעתי, 30 אחוז בלבד מהחברים עובדים בענפים ובמפעלים שלנו. כ-65 חברים מתוך כ-200 חברים (עד גיל 70) שמשותפים במעגל העבודה. אינני נכנס לסיווג העובדים לפי יכולות הניהול והאחריות, שגם בעריכת ניתוח בתחום הזה הנתונים לא מעודדים. העבודה בענפי המשק עברה מסטטוס של העדפה ראשונה שהייתה בעבר, לסטטוס של ברירת מחדל, ואם אלו הנתונים, איך נחזיק את המשק שלנו לעשור הבא, כשהענפים מתרוקנים מחברים ונושאי משרה? ואלה שאלות קיומיות ממש, של המשק, ובעקבותיו של הקהילה.

תמרוץ

במסגרת יפה הודו אנו מנהלים שותפות בגידול הודים עם יפה הוד, מעלה גלבוץ וטירת צבי. שני הקיבוצים הינם קיבוצים מתחדשים, שפועלים במסגרות עבודה שאנחנו כמובן לא מכירים, והעיקר זה שכר דיפרנציאלי.

בשנים האחרונות הצלחנו להכניס חברי קיבוץ בגילאי ה-30, שהם בני משק, לעבודה וניהול השותפות, והם עושים עבודה נפלאה. ואיפה אנחנו? יש לנו את ענף לול הרבייה הכי גדול בארץ, אך אין לנו חבר אחד המתפרנס ומנהל בתחום. לאורך זמן זהו מצב חמור מאד, שלא מצמיח דור המשך וצבירת ידע.

אך מעבר לכך, המשקים האלו, שיש להם שותפויות נוספות, ביניהם מדגה משותף וגידול גזר משותף, מיסדו מודל בונוס לעובדי הענף, כאשר סכום מוגדר מהרווח השנתי של הענף מחולק כבונוס לעובדים, על מנת לתמרץ ולהוקיר את העובדים על ההשקעה שלהם בעסק. הרי ידוע היום שחלק גדול מהרווח נוצר בידי העובדים, ויש לתמרץ אותם על כך.

אני חושב שעלינו לאמץ מודל של תמרוץ לעובדים במשק שלנו. אנחנו חייבים לטפח ולמשוך את העובדים הטובים למשק. הדרכים הישנות של המאה הקודמת אבדו ואינן עוד. זו בהחלט הצעה שתיתקל בקשיי עיכול, אך האם למישהו ישנה הצעה אחרת, אמיתית? אסור לנו 'לשבת על הטריבונו' ולראות את המשק שלנו מפסיד את השחקנים הטובים מבית, ולעומת זאת - איך השחקנים הזרים הולכים ומשתלטים על הקבוצה.

משולחנו של המזכיר / נח חיות

אספה

קליטה ואנו נאפשר באספה מספר תגובות לדיווחים של ארבע הוועדות היוצאות.

המזכירות והנהלת הקהילה

אלישע תשבי קיבל על עצמו את קידומה של תב"ע חדשה. התב"ע נצרכת הן להמשך פרויקט הבנייה (בחלקים האחרונים שלו) והן לצורכי המשק. לידו בצוות יהיו **עמית חפץ**, **ניר גלס וסיוון לנג**. מדובר בנושא חשוב שדורש סבלנות רבה ונשימה ארוכה.

תוכניות עבודה

הנהלת הקהילה נפגשה השבוע להיערכות שבמרכזה עמדה הכנת תוכנית עבודה. אחת ממשימותינו במזכירות המתאמת תהיה הטמעת תרבות של תוכניות עבודה מפורטות שיוצגו לכלל החברים לפני ביצוע ובסיכום השנה. כנאה דורש ונאה מקיים נרצה להציג את התוכנית באחת האספות הקרובות.

אספת החברים במוצאי שבת תעסוק בעבודת נוער. זה כמה שנים שהנושא עולה לסדר היום בחינוך חברתי, בוועדת חינוך, במזכירות וגם הגיע לאספה. מצד אחד החינוך לעבודה היה ועודנו נדבך חשוב מאוד ומצד שני גם נושא זה מאותגר משינוי הזמן: אפשרויות העבודה בענפים פתוח, הנוער חש שתקציביו מפגרים אחרי חבריו בבית הספר ועוד. ועדת החינוך הכינה נוהל חדש לעבודת נוער. הנוהל אושר במזכירות ובמועצה והוצג לחברים ב"ערב פתוח" בו חברים הוזמנו (בזום) לשמוע ולהשמיע. עתה הנושא מובא לאספה. יקדם לנושא זה דיווח מוועדת צעירים ומוועדת חברים. באספות האחרונות עלתה דרישה מחברים לשמוע דיווח מהוועדות שמסיימות קדנציה. השבוע ובשבוע שעבר קראנו דיווחים מוועדת המשק ומוועדת

אחות כוננת בשבת פר' "תרומה" – אחות בית סביון.

בתקופה הקרובה ד"ר מיטל דיטש תעבוד אצלנו כרופאה

מחליפה. לתיאום תורים וכל נושא אחר יש לפנות דרך המרפאה.

עקב האילוצים, זמני ישיבת הצוות ישתנו משבוע לשבוע אנא עקבו אחר ההודעות הנשלחות

בוואטסאפ "ידיעות יבנה". תודה על הבנתכם.

ימי שישי במרפאה: ב – 19/02/21 - ליזט. ב- 26/02/21 – פורים – המרפאה סגורה.

* תזכורת! - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

מבקשים לחזור ולהדגיש כי לפני כל הגעה למרפאה, יש להתקשר ולתאם מול המרפאה.

על אחת כמה וכמה, כל מי שמרגיש לא טוב, אסור לו להגיע למרפאה אלא ליצור קשר טלפוני.

על אף ההתקדמות בהתחסנות חברי הקיבוץ, אנחנו מבקשים לחזור ולהדגיש שיש עדיין להקפיד

ביותר על הכללים !!!

טלפון חירום: אחת בכוננות - 4000, איחוד הצלה - 1221

רק בריאות, צוות המרפאה

ציפור הגשם

תרצה אתר

רוח רץ בחלונני
משוטט לו סביב
משוטט לו סביב,
ואני סמוקת פנים מחכה
לאביב, לאביב...
מחכה לזמן...

קניץ רד לחלונני
שוב כבד השרב
שוב כבד השרב,
ואני לבנת פנים מחכה
לבוא סתו, לבוא סתו...
מחכה לזמן...

שוב צפור בחלונני
שוב הגשם נרד,
שוב הגשם נרד
ואני לבנת פנים מחכה
לברד, לברד...
מחכה לזמן

שיעבר דומם,
מחכה לך
מחכה לך
שתחזר מאישם.

אך ברד בחלונני
משוטט לו סביב
משוטט לו סביב,
ואני נוגת פנים מחכה
לבוא אש, לבוא אש...
מחכה לזמן...